

det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Hauch: Siden 1918 har der gentagne Gange paa Rigsdagen været Tanker fremme om at nedsætte et staaende Udvalg til Behandling af udenrigsministerielle Sager. I den Skikkelse, hvori Lovforslaget foreligger for det høje Ting, er Ordet „Udvalg“ erstattet med Ordet „Nævn“. Det fremgaar af Udvalgsbetænkningen og af de Forhandlinger, der er ført i det andet høje Ting, at naar man har erstattet Udtrykket „Udvalg“ med Udtrykket „Nævn“ i Lovforslagets Titel, er Grunden den, at man har ønsket at fastslaa, at det ikke er noget almindeligt Rigsdagsudvalg, der her er Tale om at nedsætte; det er, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, en Rigsdagsdelegation, der skal modtage Meddelelser fra Udenrigsministeren, og som sammen med denne kan drøfte udenrigspolitiske Forhold af Interesse for vort Land. Det forekommer mig, at Lovforslaget har faaet en god Form, idet man, saaledes som det findes udtrykt i § 2, har besluttet sig til ikke at give detaillerede Regler for Samarbejdet. Lovforslaget foranlediger Samarbejde mellem Udenrigsministeren og Rigsdagen indledet, det er egentlig alt, hvad Lovforslaget giver, og det er utvivlsomt ogsaa det, Loven bør indskrænke sig til at give. Det er Erfaringerne i Samarbejdet, der skal forme de Regler, som skal følges i Arbejdet.

Der er udtalt Frygt for, at dette Nævn Nedsættelse skal foranledige, at den samlede Rigsdag, saaledes som det gentagne Gange er sket i de senere Aar, ikke gennem lukkede Møder skal faa Lejlighed til at tage Stilling til betydningsfulde udenrigspolitiske Afgørelser. En saadan Frygt maa jeg anse for ugrundet. I den korte Tid, jeg har haft den Ære at være Medlem af Rigsdagen, har der været afholdt adskillige lukkede Fællesmøder, og selv om jeg paa ingen Maade ved denne Lejlighed skal komme ind paa at udtale en Kritik af Tilrettelæggelsen eller Forløbet af disse Møder, tør jeg dog sige, at det neppe vilde have forringet Betydningen af Møderne, om de Sager, der var til Behandling, først havde været gjort til Genstand for Overvejelser i et Nævn som det, Lovforslaget tager Sigte paa at nedsætte.

Det lader sig ikke nægte, at der ogsaa indenfor det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, er nogen Ængstelse for Virkningerne af denne Lov. Personlig deler jeg ikke denne Ængstelse. Jeg har den Tro, at de Medlemmer af den høje Rigsdag, der faar Sæde i Nævnet, under alle Forhold i Sam-

arbejdet med Ministeriet vil lade sig lede af det, der er bedst tjenligt for vort Land. Naar dette Lovforslag, hvad der jo er al Udsigt til, ophøjes til Lov, vil jeg udtale Haabet om, at det maa bidrage til at holde vort Lands Udenrigspolitik udenfor Døgnets politiske Strid, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse her i Tinget.

Bramsnæs: Den Tanke, der ligger til Grund for Fremsættelsen af det Lovforslag, vi her behandler, er jo den, at der skulde komme en noget nærmere Forbindelse mellem Rigsdagen og vort Udenrigsministerium. Denne Tanke er sikkert udmærket, og fra vor Side skulde det paa ingen Maade skorte paa Arbejde for at bringe denne Tanke videre, saa at der paa den Maade kunde komme et frugtbart Samarbejde i Gang mellem Lovgivningsmagten og Udenrigsministeriet. Det er vel nok et af de Omraader, hvor der endnu er en hel Del tilbage at ønske med Hensyn til et saadant Samarbejde. Jeg skulde tro, det vilde være gavnligt ogsaa for Udenrigsministeriet og dets Arbejde, om det forstod i Fremtiden i saa høj Grad som muligt at holde Kontakt med Rigsdagen og dens Medlemmer. Men det Lovforslag, der her foreligger, synes os ikke at være tilfredsstillende til Løsning af det Spørgsmaal, jeg nævnte. Det forekommer os, at der er en Fare for, at det kan betyde, at man laver en Stødpudestat, om jeg saa maa sige, mellem Udenrigsministeriet og Rigsdagen, og at Rigsdagen derved kunde tænkes at blive endnu mere fjernet fra Udenrigsministeriets Arbejde end hidtil. Denne Frygt er sikkert ikke ubegrundet — i alt Fald har den forstaaet at gøre sig gældende i to Partier, og jeg har Indtryk af, at den er trængt ind i alt Fald i et tredie Parti. Vi mener, at en Lov om Samarbejde mellem Rigsdagen og Udenrigsministeriet i nogen højere Grad burde tage Sigte paa et Samarbejde mellem Ministeriet og hele Rigsdagen. Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) udtalte, at der i den Tid, han havde været Rigsdagsmand, havde været adskillige Fællesmøder angaaende udenrigspolitiske Spørgsmaal. Jeg erindrer ogsaa, at der har været en Del af disse Møder, men jeg mindes kun, der har været eet Møde af den Art, saa længe den nuværende Regering har siddet, og dette Møde var vist endda, hvis jeg ikke husker fejl, sammenkaldt paa indtrængende Opfordring fra Socialdemokratiets Side, saa man kan jo ikke deraf slutte, at den nuværende Regering har været særlig ivrig til at søge et saadant Samarbejde med